

P. 97–101. <http://www.modern techno.de/index.php/meit/article/view/meit30-00-034> DOI: 10.30890/2567-5273.2023-30-00-034

5. Nikitina N.A., Kukushkin V. N. The effectiveness of information technologies in pedagogy at the department of obstetrics, gynecology and pediatrics of the International Humanitarian University /Актуальні проблеми та перспективи розвитку охорони праці, безпеки життєдіяльності та цивільного захисту: мат. VI Міжнародної Наук.-практ. конф. Одеса: ОДАБА, 2024. С. 28–31.

6. Proshkin V., Sharavara V. Development of pedagogical technology of prognostic competence formation in future computer science bachelors. *SWorld Journal*. 2021. 4(07-04), 20–27. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2021-07-04-005>

7. Черненко О.В. Управління груповою науково-дослідницькою роботою студентів педагогічних ЗВО // Український педагогічний журнал. 2024. № 3. С. 248–256.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-75>

СТРАТЕГІЇ АДАПТАЦІЇ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ВИКЛИКІВ: ІНСТРУМЕНТИ ТА ПІДХОДИ

Олійник Г. І.

*старший викладач кафедри архітектурного проєктування
Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури
м. Київ, Україна*

Гершензон М. Ш.

*старший викладач кафедри архітектурного проєктування
Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури
м. Київ, Україна*

Залуцький В. В.

*старший викладач кафедри архітектурного проєктування
Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
м. Київ, Україна*

Сучасна архітектурна освіта й практика дедалі частіше стикаються з необхідністю адаптації навчальних методів до стрімких змін у технологічному, екологічному та соціальному середовищі. Традиційні підходи, що ґрунтуються на жорсткій структурі проєктування та

відтворенні усталених рішень, не завжди відповідають викликам часу. Вони обмежують простір для інновацій, творчого мислення та міждисциплінарної взаємодії, які є ключовими чинниками розвитку сучасної архітектури.

Підготовка архітекторів із креативним мисленням та широким світоглядом набуває особливої ваги. У Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури, де архітектура постає як синтез мистецтва, науки та суспільної відповідальності, навчання все більше орієнтується на інновації, творчість і багатогранність підходів.

Для України, що потребує масштабної відбудови після війни, важливо готувати фахівців, здатних не лише відтворювати втрачене, а й створювати сучасні, екологічні та гармонійні простори, адаптовані до потреб суспільства [1].

Стратегічне проєктування як дидактичний інструмент поєднує класичні принципи архітектури із сучасними тенденціями, зокрема міметикою, трансформацією простору та екологічними технологіями. Його важливість полягає у підготовці фахівців, здатних відновлювати Україну на засадах творчості, функціональності та гуманізму.

Стратегічний підхід у навчанні архітектурному проєктуванню формує здатність інтегрувати різноманітні вимоги, знаходити інноваційні рішення та творчо працювати з обмеженнями.

Традиційні методики часто зводять навчання до реплікації, стримуючи експерименти та розвиток власного творчого підходу [1], вони орієнтовані на індивідуальну роботу, що дозволяє розкрити потенціал кожного студента, але не враховують важливість командної взаємодії в сучасному проєктуванні [2]. Обмеженість таких методів може ускладнити адаптацію молодих архітекторів до реальних професійних умов на динамічному ринку праці [3].

Зростає потреба у стратегічному підході до навчання архітектурному проєктуванню, який дозволяє студентам працювати в багатопрофільних командах над комплексними завданнями, що відповідають сучасним викликам.

Викладачі кафедри архітектурного проєктування НАОМА надають студентам для курсового проєктування варіативні теми з чітко визначеними урбаністичними, містобудівними та гуманітарними вимогами, що враховують соціальні, культурні, етичні та екологічні аспекти для створення комфортного, безпечного та інклюзивного середовища [1].

Вибір теми, що враховує гуманітарні вимоги, сприяє формуванню професійних компетенцій та розвитку гуманістичних цінностей і етичних принципів у студентів. Такий підхід дозволяє студентам опановувати не лише функціональні аспекти архітектурного проєктування, але й інтегрувати соціально відповідальне мислення, перетворюючи

архітектурну освіту на інструмент професійної підготовки та виховання загальнолюдських якостей і соціальної відповідальності [5].

Метод практичного досвіду обрано для цього дослідження як ефективний інструмент креативного проектування та командної роботи в архітектурній освіті. Він інтегрує теоретичні знання з практичними навичками, сприяючи розвитку професійних, соціальних та креативних здібностей. Стратегічний підхід у навчанні архітекторів передбачає глибоке занурення в контекст завдання з урахуванням історичних, культурних, екологічних та соціальних аспектів, що готує студентів до роботи в реальних умовах. Кафедра архітектурного проектування НАОМА активно впроваджує практику вирішення суспільно важливих завдань, що стимулює розвиток творчого мислення. Студенти цінують можливість працювати над реальними проектами, що мотивує їх опановувати сучасні комп'ютерні програми для якісної візуалізації та створення макетів, результати яких можуть бути представлені на виставках чи презентаціях [6].

Висновки. Стратегія архітектурного проектування сприяє розвитку творчого мислення, вміння працювати з обмеженнями та вирішувати складні завдання [7]. Вона стимулює студентів відкривати нові можливості у проектуванні, інтегруючи міждисциплінарні знання, формує здатність до співпраці та критичного мислення. Цей підхід дає більше свободи для творчості, зберігаючи структуру і дисципліну. Перспективи використання включають розробку програм для відновлення України, адаптацію студентських проектів до різних регіонів, створення міжнародних партнерств і впровадження принципів сталого розвитку.

Література:

1. Mcglohn E., HERRMANN H., LEATHEM T., GREGORY A., CARSON L. Cross Disciplinary Design-Build: The Design of Collaborative Education. C. 483 – 492. URL: https://www.acsa-arch.org/proceedings/Fall_Conference_Proceedings/ACSA.FALL.14/ACSA.FALL.14.61.pdf
2. Rodriguez, C., Hudson, R., & Niblock, C. Collaborative learning in architectural education: Benefits of combining conventional studio, virtual design studio and live projects. *British Journal of Educational Technology*, 2018. 49(3), 337-353. <https://doi.org/10.1111/bjet.12535>
3. Empowering Architectural Education: Innovations in 2024. // The Archgyan Podcast. URL: https://archgyan.com/empowering-architectural-education-innovations-2024/?utm_source=chatgpt.com
4. Von Klemens Gut, DIE KUGEL lebt: wie Freiburger Bürgerinitiativen ein Industriedenkmal vor dem Abriss retten. 2024. URL: <https://www.swr.de/swraktuell/baden-wuerttemberg/suedbaden/gaskugel-in-freiburg-wird-umgestaltet-100.html>

5. Олексюк О.М. Компетентнісний підхід у вищій мистецькій освіті. / Оптимізація циклу соціально-гуманітарних дисциплін у вищій освіті України в контексті євроінтеграції. Монографія. Київ. 2014. С. 123 – 125. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/9738/1/3> відділ Монографія Оптимізація циклу соціально-гуманітарних дисциплін %28відділ Онкович%29.pdf?utm_source=chatgpt.com

6. Олійник Г.І., Гершензон М.Ш., Інноваційні підходи в підготовці професійних архітекторів. Досвід факультету архітектури НАОМА. // International scientific-practical conference «Eurointegration in art, science and education: experience, development perspectives»/ Міжнародна науково-практична конференція «Євроінтеграція в мистецтві, науці та освіті: досвід, перспективи розвитку». Клайпедський Університет, 2024. Стор. 107-110. URL: https://web.ku.lt/uploads/documents/files/Konferencijos_tezes_2024_03_08.pdf

7. Олійник Г.І., Інноваційні підходи проведення архітектурних практик. Досвід факультету архітектури НАОМА. // Вісник Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Випуск 1. Видавничий дім «Гельветика». 2024. С. 23–28. URL: <https://journals.naoma.kyiv.ua/index.php/bulletin/issue/view/20/20>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-76>

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАУКИ УКРАЇНИ

Семенова В. Г.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки і міжнародних економічних відносин
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Інноваційний розвиток науки в сучасних умовах є важливим фактором для прогресу будь-якої країни. В Україні науковий потенціал є значним, однак багато факторів стримують повноцінне використання цього потенціалу для розвитку економіки та суспільства. Серед головних проблем інноваційного розвитку науки в Україні можна виділити наступні:

- відсутність ефективних механізмів трансферу технологій;
- обмеженість джерел фінансування наукових досліджень;
- відсутність належної інфраструктури для підтримки наукових стартапів;